

Katechezy dla przedszkola, dla grup starszaków z Kobyli i z Łańc
za okres 17 – 20.11.2020

(katechezy nr 19 i 20 z podręcznika, str. 38 – 41; 1. Święty to przyjaciel Boga. 2. W modlitwie pamiętamy o naszych zmarłych.)

Katecheza nr 19 - Święty to przyjaciel Boga

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”. „Na wieki wieków. Amen”.

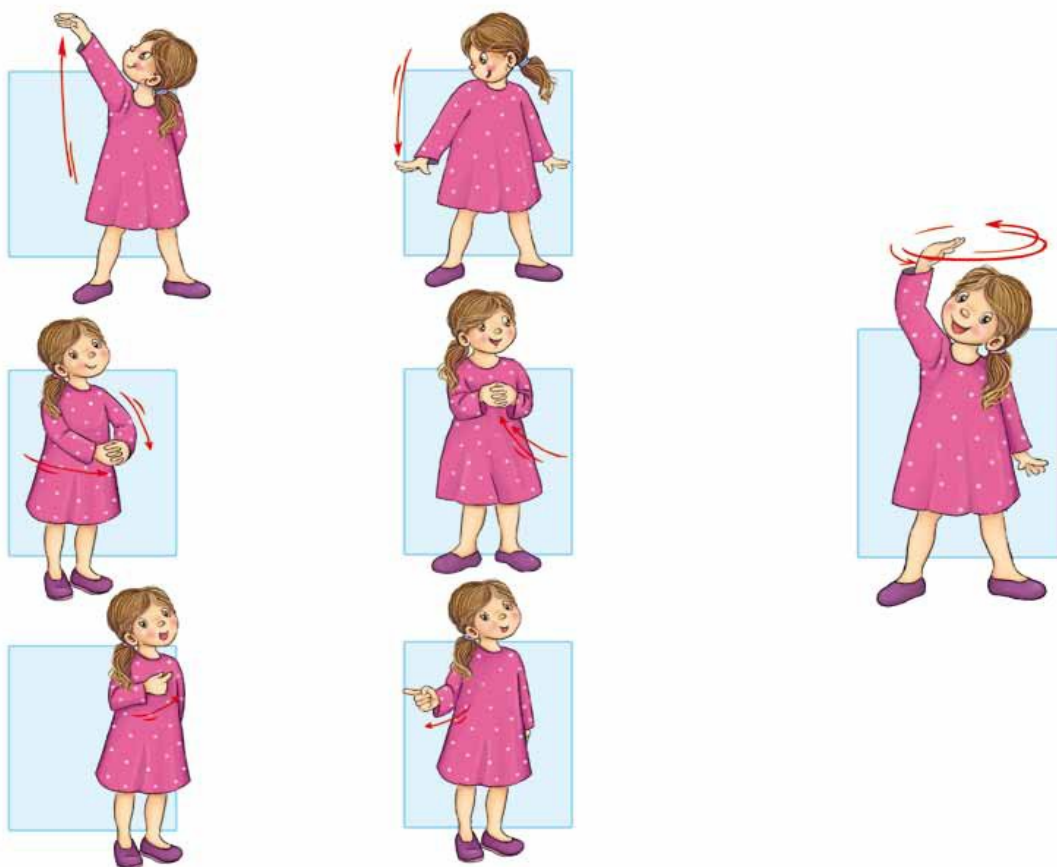
1. – Kim chciałbyś (chciałabyś) zostać, gdy dorosniesz?

Każde z was myśli o przyszłości. Patrzycie na dorosłych i często chcecie być tacy jak oni. Jednym się podoba praca lekarza, innym nauczyciela albo policjanta. Każdy z was może zostać kimś innym, ale wszyscy możemy także zostać świętymi. Mówi o tym piosenka.

2. Piosenka zespołu Arka Noego „Święty uśmiechnięty” i rozmowa na temat świętości

<https://www.youtube.com/watch?v=Ha8f5amqPxA>

Gesty do refrenu piosenki pokazuje Julka (podręcznik str. 40)

Ref. Taki duży, taki mały, może świętym być,

Taki gruby, taki chudy, może świętym być

Taki ja i taki ty może świętym być. Taki ja i taki ty może świętym być

1. Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda, kocha bliźniego, jak siebie samego

Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda, kocha bliźniego, jak siebie samego. Ref. Taki duży....

2. *Kto się nawróci, ten się nie smuci: każdy święty chodzi uśmiechnięty.
Tylko nawrócona jest zadowolona: każda święta chodzi uśmiechnięta. Ref. Taki duży ...*
3. *Nic nie potrzebuje, zawsze się raduje, bo święta załoga kocha tylko Boga.
Nic nie potrzebuje, zawsze się raduje, bo święta załoga kocha tylko Boga. Ref. Taki duży...*
4. *Gdzie można dzisiaj świętych zobaczyć? Są między nami w szkole i w pracy!
Gdzie można dzisiaj świętych zobaczyć? Są między nami w szkole i w pracy! Ref. Taki duży...*

– Kto może zostać świętym?

Świętym może zostać każdy człowiek, niezależnie od tego, jak wygląda. Święty to ktoś, kto jest dobry. W przeszłości żyło na ziemi wielu ludzi, którzy byli bardzo dobrzy dla innych, starali się być posłuszni Bogu, modlili się, chodzili do kościoła. Upodobnili się do Boga i po śmierci poszli do nieba. Święci są razem z dobrym Bogiem w niebie, są tam szczęśliwi i radośni. Są przyjaciółmi Boga. Modlą się za nas i pomagają nam, abyśmy też kiedyś poszli do nieba. W niebie jest wielu świętych.

3. Prezentacja obrazków (Najświętsza Maryja Panna – Matka Boża, św. Józef – opiekun Pana Jezusa, św. Dominik Savio, św. Hiacynta i św. Franciszek – dzieci z Fatimy)

Nawet największy święty był też kiedyś dzieckiem, takim jak ty. Pewnie grał w piłkę, chodził do przedszkola, pomagał rodzicom, jeździł na rowerze, lecz najważniejsze jest to, że kochał Boga.

– Kto z was chciałby zostać świętym?

– Co możemy zrobić, żeby zostać świętymi?

4. Opowiadanie "Co to znaczy być świętym"

Pani Basia opowiadała dzieciom na katechezie o tym, co to znaczy być świętym. Świętym może zostać każdy, niezależnie od tego, jak wygląda czy skąd pochodzi. Pani mówiła, że dobry Bóg patrzy na zachowanie dzieci i dorosłych. Każdy, kto jest grzeczny, uczynny, miły, uśmiechnięty, pomaga rodzicom, może być świętym. Dzieci uważnie słuchały, a Julka starała się wszystko zapamiętać, bo postanowiła zostać świętą. Po katechezie dzieci mogły się bawić w sali. Dziewczynki poszły do kąpika z lalkami, a chłopcy budowali z klocków garaże i tor wyścigowy dla swoich samochodów. Tylko Stasio nie bawił się z chłopcami. Usiadł przy stoliku i patrzył na dzieci. Julka od razu zauważyła, że chłopiec jest sam. Postanowiła podejść do niego i zapytała:

– Dlaczego nie bawisz się z chłopcami?

Stasio odpowiedział, że dla niego brakło samochodu i nie ma się czym bawić. Julka pomyślała chwilę i pobiegła do dziewczynek. Zaraz jednak wróciła i powiedziała:

– Może chcesz się bawić z nami? Bawimy się w dom i ty mógłbyś być tatusiem.

Staś uśmiechnął się szeroko i od razu pobiegł do dziewczynek. Bawił się z nimi wspaniale. Pani wychowawczynie zauważyła, że Julka zaprosiła kolegę do zabawy, i pochwaliła ją przy całej grupie.

– Kto może zostać świętym?

– Co Julka zrobiła, żeby być przyjaciółką Boga?

– Co zrobiła pani wychowawczynie?

– W czym pomagasz mamie (odkurzać, zamiatać, wycierać kurze, nakrywać do stołu)?

– W czym pomagasz tacie? (przybijając gwoździe, naprawiając kran, samochód itp.)?

5. Praca z podręcznikiem – str. 19

Rymowanka **Świętym nazywamy tego, kto był dobry dla każdego.**

Połącz liniami odpowiednie narzędzie pracy z obrazkami – co będzie ci potrzebne, żeby pomóc mamie, a co będzie potrzebne, żeby pomóc tacie.

Katecheza nr 20 - W modlitwie pamiętamy o naszych zmarłych.

1. Ilustracja przedstawiająca cmentarz.

- Co przedstawia ta ilustracja?
- Czy byłeś kiedyś na cmentarzu?
- Po co chodzimy na cmentarz?
- Jak trzeba się zachowywać w takim miejscu?

2. Opowiadanie "Na cmentarzu"

Julka po raz pierwszy poszła z rodzicami na cmentarz. Już od samego początku zaczęła się rozglądać dookoła i wskazując na prostokątne, kamienne płyty, zadawała mamie pytania:

- Mamo, co to za domki z krzyżami?
 - Julciu, to nie domki, to są groby...
 - Groby? A co to są groby? – powtórzyła Julka zdziwiona.
 - To takie mieszkania dla zmarłych – wyjaśniła mama i dodała: – Ci, którzy od nas odeszli, potrzebują naszej pomocy.
 - Pomocy? – zdziwiła się Julka. – A jak możemy im pomóc?
 - Nasza modlitwa to największa pomoc dla zmarłych, ponieważ oni teraz czekają na niebo. Dlatego musimy się za nich modlić.
 - Ach, teraz to już wszystko rozumiem! – krzyknęła z radości Julka.
- Tato, który szedł tuż obok, szybko nachylił się do ucha Julki i cicho wyszeptał:
- Na cmentarzu trzeba być cicho, bo to miejsce wyjątkowe. Trzeba zachowywać się spokojnie.
- W pewnym momencie rodzice Julki zatrzymali się przy jednym z grobów. Dziewczynka z ciekawości obejrzała miejsce, gdzie – jak wyjaśnił tata – pochowany został jego dziadek, który miał na imię Józef. Wszyscy zaczęli zbierać pożółkłe liście, które spadły z drzew, a mama postawiła na grobie piękne kwiaty. Po chwili wyjęła z torebki znicz, a tato go zapalił i położył obok kwiatów. Mama poprosiła wszystkich o modlitwę i razem odmówili „Ojczy nasz”. Julka nauczyła się też nowej modlitwy – za zmarłych. Brzmi ona tak: **„Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie. A światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen”**.
- Wieczorem przy pacierzu Julka przypominała sobie, że modlitwa to największa pomoc dla zmarłych, i pomodliła się za nich. Kiedy nazajutrz pani zabrała całą klasę na cmentarz, Julka nie zadawała już żadnych pytań, bo wiedziała, jak można pomagać zmarłym.

- Gdzie rodzice zabrali Julkę?
 - Kogo chcieli odwiedzić na cmentarzu?
 - Co trzeba zrobić, kiedy odwiedza się zmarłych?
 - Jak należy się wtedy zachować?
 - Kto z was pamięta słowa modlitwy za zmarłych, której nauczyła się Julka?
- Cmentarz jest miejscem szczególnym, bo tu spoczywają nasi bliscy zmarli, którzy czekają na nas, na naszą obecność i modlitwę.

3. Praca z podręcznikiem (str. 42 - 43)

Pan Jezus powiedział: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemnościach” (J 8,12).

Na wielu grobach na cmentarzu ludzie zapalają znicze. To wyraz naszej pamięci i troski o zmarłych. Dzięki temu nie są osamotnieni w drodze do nieba. Zapalając znicz wyznajemy wiarę, że naszemu bliskiemu towarzyszy światło Chrystusa.

Rymowanka: W modlitwie o zmarłych pamiętamy i znicze na grobach zapalamy.

Dzieci z przedszkola Julki sprzątają grób. Później zapalą znicze i świece. Pomóż im w tym, wklejając naklejki w odpowiednich miejscach. Dokończ kolorowanie obrazka. Pokoloruj znicze i kwiaty, które stawiamy na grobach. Dorysuj płomień. Pomódl się za zmarłych.

Modlitwa (dziecko powtarza za osobą dorosłą poszczególne fragmenty modlitwy)

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie. A światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen